

NOORTELEHT

REEDE, 2.2.2024. NR 2 (41)

NOORTELEHT ILMUB ÜKS KORD KUUS KEILA LEHE VAHEL

Volunteering in Keila

Elena Crimaldi

I arrived in Estonia last year not knowing what to expect from an unknown job, an unknown country and unknown people that are now no longer strangers.

Lucky me, I got the chance to discover the country not only once, but to rediscover it all over again as it changed. Each season I saw a different Estonia, different faces of the same people and, as everything and everyone was getting colder, I pushed myself more and more to keep enjoying my experience; Glad that I never stopped.

It was the first time I lived abroad and I discovered a new culture. I think I didn't go through a real cultural shock: I imagine a cultural shock as a confusing, noisy experience and, well, I'd never describe Estonia as confusing nor noisy. I just experienced a change of habits. The weirdest one for me that you probably don't notice is the complete absence of dining culture (..I'm Italian after all).

Making friends with Estonians is supposed to be tough but it happened to me before I could even try so hard: I guess I found Estonian people that are not-so-Estonian.

I mostly found kindness and understanding all along.

Safe to say that I never felt truly lonely at work nor outside. Not once I was left alone or helpless.

Work colleagues were mentors for me in the workplace and ESC trainers gathered all the international volunteers in Estonia and truly prepared us for the whole journey. At ESC first training I got to meet a lot of amazing people that shared with me the same volunteering experience and excitement along with the same doubts and difficulties. The most common challenge that we all have encountered working in Youth Centres was finding our own path.

For the first months I felt simply unable to do that, since I still felt clueless about youth work, but sharing our concerns was a good way to find new ideas and solutions together. I'd say that the job is „seasonal” and I came in summer, which is a season of low attendance, but after the holidays I started to find my way work wise and initiating a creative project was really fun.

Being mentored during the project, I had the chance to gain knowledge in fields I didn't

expect to get fully into, as economics and project planning. I know my future self will benefit from everything I have learned, since I can see its use in many different work paths.

Working at the Youth Center contributed significantly to my personal growth; above all, it made me discover new ways to communicate with people, mostly from different ages and in a different language. I'd say it took me long enough to understand what youth work is and from there I took many opportunities to be part of it in a networking and international perspective: collaborating with other youth centres, youth

rooms and volunteers.

Although connecting to the youth was challenging in the beginning and adapting to a whole new life is tough at times, I would recommend the same exact experience I had to everyone. That said, no matter how independent and determined you are to start your ESC journey, keep in mind that you can't avoid to find yourself in an emotional rollercoaster. If you're lucky like me, you won't be alone for the ride.

As important as Estonia has been to me, I hope I'll be here again soon enough.

Noorsootöö kui väärtus ja võimalus

Selle loo ilmumise hetkeks olen Keila noortekeskuses töötanud juba umbes-täpselt 8 aastat, algul noorsootöötajana ja seejärel rahvusvahelise noorsootöö koordinaatorina. Minu aeg selles organisatsioonis hakkab täis saama ning on aeg edasi liikuda, mis tekitab minus nostalgia kõrval ka veidi kurvameelsust, kuna see on mulle nii palju õpetanud ja kogemusi andnud.

Geter Ehrenpreis

Õpetajate streigi valguses pean oluliseks välja tuua ka mitteformaalhariduse ja noorsootöö olulisust ja väärtust formaalhariduse kõrval. Noorsootöö on olnud läbi aegade veidi erinevaid tähendusi ja eesmärke alates malevatest ja lõpetades sotsiaaltööle väga omaste elementidega. Kui rääkida noorsootöölasest kõrgharidusest, siis ka see on teinud läbi suure muutuse võrreldes 2000ndate esimese poolega, kui mu kolleegid ülikoolis käisid. Praegu pakuvad noorsootööpingud lisaks põhjalikele teoreetilistele teadmistele palju praktilisi meetodeid. Noorsootöötajad õpivad näiteks erinevate subkultuuride ja sihtrühmade vajaduste ja väljakutsete kohta, projektide koordineerimist, esmase nõustamise tehnikaid, konfliktide lahendamist, erinevate takistustega noorte kaasamise meetodeid, „halva“ käitumise taha peidetud probleemide märkamist, ajaplaneerimist... ja seda kõike samal ajal iseenenda hoiakuid ja väärtusi analüüsides.

Tegevused, mida noorsootöö noortele pakub, võivad olla samuti väga laiahaardelised, alustades huviringide, matkade, laagrite ja malevate korraldamisest noorte omaalgatuste toetamise, kuulamise,

nõustamise, info otsimise ja pisarate pühkimiseni välja.

Eestis tegutsevad noortekeskused avatud noorsootöö põhimõtetel, mis tähendab, et ukSED on avatud kõigile noortele. Euroopas on laialt levinud praktika, kus noorsootöö on sotsiaaltööga tihedamalt põimitud ning keskused on avatud kitsamale sihtrühmale või teatud aegadel sihispäraste tegevuste jaoks. Avatud noorsootöö aga tähendab seda, et noorsootöötajal peab olema veelgi rohkem oskusi erinevaid vanuse- ja huvigruppe kokku tuua.

Noortekeskuste olukord ja noorsootöö pakutavad teenused on aga Eestis piirkonniti väga erinevalt tasemel. Keila noortekeskus, mis on tegutsenud üle 20 aasta, on oma maja, bändiruumi, tehnikat, sisustuse ja 7-liikmelise meeskonnaga võimeline pakkuma erinevaid tegevusi ning oma meeskonda pidevalt koolitama. Lisaks on ka linna poolt noorsootöö üldiselt toetatud ja väärtustatud. Samas on piirkondi, kus noorsootöö käib ühes pisikeses jahedas ruumis, kus puudub korralik sisustus mängukonsoolidest, muusikainstrumentidest või matkaravetest rääkimata. Sellises piirkonnas on tihti vaid üks töötaja, kelle peamine motiveeriv lüli on tema enda missioonitunne ja usk noorsootöö väärtustesse. Sellises piirkonnas tuuakse noorsootöösse mittepõhjustatud põhjuseks väike elanike ja seetõttu ka noorte arv. Sa-

mas on noorsootöö väikestes piirkondades just eriti oluline kogukonna ühtekuuluvustunde loomise ja säilitamise juures. Miks peaks noort tahtma jääda piirkonda, kus tal teenused ja vaba aja veetmise võimalused puuduvad? Miks peaks noor täiskasvanueas jääma või pöörduma tagasi piirkonda, kus tema lastele neid samu teenuseid ja võimalusi ei looda?

Analüütilise rahvana soovime näha numbreid – mitu inimest, kui tihti, mitu korda, mitu eurot? Kuidas aga mõtta seda, kui noorsootöötaja sunnab oma tähelepanu ühele hüperaktiivsele noormehele, kes segab koolis tundi ja satub pidevalt pahandustesse; kui see noormees kirjutab noorsootöötaja toel väikese projekti ja tunneb eduameelust, mis innustab kirjutama teisei ja kolmanda ning saab aastate pärast oma kogukonna aktivistikaks ja elanikkonna elu edendajaks?

Ei ole alati lihtne mõtta töö tulemust, kui seda ei saa numbriliselt või punktiliselt hinnata, see aga ei vähenda selle väärtust. Haridus on tähtis, aga noorsootöö kuulub sama palju noorte suureks kasvamise juurde kui kool ja need kaks peaks käima käskikäs.

Kes sai loost inspireeritud, võib Keila noortekeskuse juhataja poole pöörduda ja vaba ametikoha kohta lähemalt uurida. :)

Kaitse, ravi, parane ehk Sõsarkonna võlujõud

Lisete Talvar

Režissöör-stsenarist: Anna Hints
Dokumentaalfilm „Savvusanna sõsarak“

„Ma tahaksin lihtsalt oma tüdarta selle eest kaitsta.“ „Savvusanna sõsarak“ leiab aset ühes Lõuna-Eesti salapäigas, kuhu on peidetud suitsusaun, mida külastavad üheskoos mitmed naised. Nad käivad seal saunatamas, kuid mitte ainult. Sõsarak käivad saunas, et hirm, valu, õudus endast välja higitada, et hing puhtaks pesta, jagades üks-teisega oma suurimaid katsumusi ja naiseks olemise seiku. Olgu selleks abort, vägistamine, ema eest ära jooksmine või napakas kohting Tinderi *match*'iga. Koos puhastava suitsuga tekib naiste vahel tugev side, mis seob nad ühtseks sõsarkonnaks.

Esimesena kõlav episood naiseks olemise katsumuste rajal koputab mu ajule (südamele), et viimane rändaks ajas tagasi umbes kaks aastat, kus ta leiaks selle sama koha, kus elasid midagi sarnast läbi. Nimelt räägib üks naistest, kuidas tema oli pidevalt ödedest see, kellelt küsiti vaid tema hinnete kohta, kuna teda ei nähtud kui ilusat tüdrukut, kui väärtuslikku naist, vaid kui kõhna last, kelle ainus lootuskiir kunagi mehele saada on tema intelligentsus. Ta lisab, et kui teisi kutsuti ilusateks, siis tema oli „omapärane“. See naine ei tundnud end kordagi lapsepõlves ilusana, kuna ta pere väitis talle pidevalt sedasama. Näen selle naise loos kurba standardit, mida naistel nõutakse.

Üks teine naine lisab sek-

ka, et lapsena oli parimaks kiituseks ema nõoge, et tütar on saledaks jäänud. Kui kiideti häid tulemusi ainetundides või öeldi paar head sõna, kui koduste töödega hakkama saadi, siis need tunnustused ei tähendanud kunagi nii palju kui imestus, et laps on kõhnemaks jäänud.

Keegi sõsaratest arendab vestlust edasi, meenutades esimest mälestust oma emast. Tagasivaade näeb välja selline, et ema seisab peegli ees ning vaatab tülgastusega enda jalgu raamivat tselluliti ning koledaid rindu. Selle loo lõppeks ütleb sõsarkond peaaegu kooris, et neile kui naistele on kogu elu sisendatud justkui mehi ülistava mantrana, et ilus naine on väärtuslik naine, kes viib ellu oma täispotentsiaali vaid kellegi last kandva kauni abikaasana.

Teine sõsar arutleb, et põhjus, miks naiste elueesmärgiks peetakse lapse ilmale toomist sellepärast, et ehk nähakse naisi ressurssidena. Kui looduse ressursid on toit, siis saab tuua paralleele naise võimega sünnitada lapsi, mis võib tema meelest olla põhjus, miks ühiskond suhtub naistesse tihti kui asjadesse, sünnitavatesse masinatesse.

Kuulates neid lugusid, mõistan, et ka mina olen pidanud valama pisaraid ja higi, proovides saavutada neid ebareaalsete standardide, mida ühiskond meilt, naistelt nõuab, tehes seda eelkõige sotsiaalmeedias ilutsevate postitustega, kus poseerivad näjutatud ning ümberloigatud elutahteta modellid. Alahindame sotsiaalmeedia mõju meie enesehinnangule, kuni olemine sünnitab läbi elama selle traagilisi tagajärgi. Näiteks olen mina pidanud seljatama anoreksia, mille

ohvriks langesin just liigsete Instagrami postituste vaatamise tõttu.

Lisaks n-ö „ebaperfektele“ kehadele, mis on tegelikus lihtsalt naise normaalne areng, heidetakse meile ette ka lastetust. Seda näitaks Martin Helme näol, kes usub, et 27-aastane lastetu naine on ühiskondlikult kahjulik element. Samuti tõestas ja omakorda süvendas naiste õul rusuvat ühiskondlikku survet tänavune (2023. a) Pere Sihtkapitali uuring, mis proovis välja selgitada, miks naistel veel lapsi pole.

Siit koorubki Hintsu filmi peamine sõnum. See on mõisat, kuivõrd väärtuslik on naine, kui lai on mõiste „naine“. Naine suudab luua elu, kodu, perekonna, läbi elada niivõrd traagilisi katsumusi, nagu seda on langemine vägistamise ohvriks, teha aborti, aga mis peamine, naine suudab märgata oma sõsarat. „Savvusanna sõsarak“ kõnelebki sellest, kui oluline on hoida näst enda kõrval, kuidas see võib ravida sind ning parendada ja parandada teist, kui võetakse see initsiatiiv ning kogutakse sõsarkond kokku, pektakse hirm ja õud kehat välja, et saada üheskoos tugevamaks, sest üksinda ongi naine keeruline olla.

Kui hüpata tagasi teksti alguses oleva tsitaadini, millega lõpetas üks sõsaratest oma lapsepõlvetrauma, vägistamise loo jagamise, siis usun, et see võtab suurepäraselt kokku selle dokfilmi põhilise mõtte, aga ka naiselikkuse peamise eesmärgi tagamaad, milleks on just nimelt kaitsta, hoida, ravida oma sõsarkonda, et ise paraneb.

Kui suitsuvine ekraanil lahtub, hakkab kohe mõtlema oma tuttavatele naistele. Kas ka nemad on kogunud seda, mida pidasid läbi elama naised saunalaval? Kirjutatan neile, et nendega aeg kokku leppida, millal koos seda filmi vaatama minna, kui mõistan, et „Savvusanna sõsarak“ ei lahkun mu südamest eales.

Pilt: Savvusanna sõsarak Facebook

Eesti Laulu edetabel

Muusikaauustajana, kes kuulab Spotify andmetel muusikat 32 836 minutit aastas, koostas isikliku edetabeli 2024. aasta Eesti Laulul osalevatest lauludest:

Liisa-Lotte Hein

2017. aasta Eurovisioonil.

1. 5Miinust x Puuluup „(Nendest) narkootikumidest ei tea me (kiil) midagi“
Ehkki ma pole ei 5Miinuse ega Puuluupi fänn, avaldas nende ühine lugu esimesel kuulamisel muljet. Eesti Laulu suur-favoriit tähendab Eesti räpi ja folktroonika – tulemuseks mõnusalt jabur peolaul.

2. Anet Vaikmaa „Serotiniin“
Minu kuulatuim laul tänavusel lauluvõistlusel – enne poolfinaali olid mul juba sõnad kaasalaulmiseks peas. Ilusad eestikeelsed sõnad, kaashaarav meloodia, meeldiv nostalgia vibe samuti.

3. Traffic „Wunderbar“
Traffic oskab endiselt kaaskiskuvat muusikat luua: siiani kummitab peas Merilin Mälki lauldud moonutatud „wunderbar“. Siiski jäi minu jaoks nadiks poolfinaali lavasõu, mis meenutas Rootsi etteastet

4. Antsud „Vetevaim“
„Vetevaim“ on haldjaliku võluga laul. Üllatav oli refräänile järgnenud rokikitarri-soolo. Kahju, et folk Eesti Laulu publikule peale ei läinud ning Antsude finaali ukse taha jäid.

5. Ollie „My Friend“
Teine favoriit, kes eelmise aasta Eesti Laulul teisele kohale jäi. Meeldejääv ja emotsionaalne laul, samuti tugev esitus laval. Kuigi pole tege-mist minu lemmikuga sel aastal, oleksin rahul, kui Ollie esindaks Eestit Eurovisioonil.

6. Cartoon, Ewert Sundja „Oblivion“
Mulle meeldib, kuigi refrään on tühjavoitu. Vabal ajal võin kuulata, aga Eurovisioonil läbilöömiseks vajalikku *it-factor*’it sellel laulul ei ole. Võimalik, et jabura lavasõu tõttu jäi piletil finaali lunastama.

7. Daniel Levi „Over the Moon“

Viest otse finaali pääsenud laulust minu lemmik. Lihne, aga hea ja südamluk. Ajalugu on näidanud, et Eurovisioonil võib siiras esitus võita publiku südame (Salvador Sobral, Duncan Laurence).

8. Brother Apollo „Bad Boy“
Automaatselt finaali saanud Helsingi bänd toob Eesti Laulu lavadele roki. Muidu on laul täitsa kuulatav ja meeldejääv, aga sõnad on üksluised. Ma ei jaksanud isegi kokku lugeda, mitu korda nad „bad boy“ ütlesid.

9. Ewert and The Two Dragons „Hold Me Now“
Sügava tähendusega laul, meenutab sooje suveõhtuid pereringis. Samas jääb minu jaoks natuke igavaks ja venivaks.

10. Uudo Sepp, Sarah Murray „Still Love“
Eesti Laulu viie automaatselt finalisti hulgas on Uudo Sepp ja Sarah Murray duett. Esimulje – sõnad on pisut imalavoitu. Pärast edasisi kuulamisi muutus nauditavamaks, aga muidu väga tavaline laul.

11. Nele-Liis Vaiksoo „Käte ümber jää“
Ka Nele-Liis Vaiksoo ballaad pääses otse finaali. Vokaalselt tugev, siiras ja emotsionaalne. Pole minu isiklik maitse, aga muidu tugev lugu.

12. Inga „No Dog On a Leash“
Hea sõnum, inglilikud vokaalid, *house beat*. Ometigi on laulul puudu midagi meeldejääv, mis kuulajaid köidaks. Ingal on potentsiaali rohkemaks.

13. Carlos Ukareda „Never Growing Up“
Otse finaali pääsenud laul, mis kahjaks muljet ei avaldanud. Ukareda vokaalid on head, aga halamise laulud mulle üldiselt ei meeldi.

14. Yonna „I Don't Know About You“
Yonnal on meeldivalt mahe tamber. Nagu mitmete teiste võistlustulule valitud laulude puhulgi, võiks tegemist olla huvitavamaga. Minu jaoks liiga rahulik ja kesk-pärane laul.

15. Silver Jusilo „Lately“
Ainuke laul, mida ma pärast poolfinaali vaatamist meenu-tada ei suutnud. Kui raadiost kõlaks, siis kanalit ei vahetaks, aga Eurovisioonil edu selle lauluga ei saavutaks.

16. Peter Pöder „Korra veel“
Meenutab kangesti The Week-endi hitti „Blinding Lights“. Futuristlik, aga samas 80ndate *synthi* matkiv instrumentaal meeldis mulle kõige rohkem.

Pöderi karjuv vokaal rikkus refrääni minu jaoks ära.

17. Ingmar „Dreaming“
Alguses arvasin, et selle loo esimene kuulamine jääb üht-lasi viimaseks. Ingmaril on hea hää, aga laul ise polnud just parim ning üldsuse jaoks jäi ilmselt liiga vanamoodsaks.

18. Cecilia „FOMO“
Välismaa fännide poolt üles haibitud *hyperpop* laul, mis paraku mind ei vaimustanud. Oli üksikuid kohti, mis meeldisid, aga refrääni kuulamisest võib migreeni saada.

19. Laura „Here's Where I Draw the Line“
Õrn ja emotsionaalne ballaad. Algas on kurvema kõlaga, aga refrään toob endaga kaasa positiivsuse noodi. Kahjuks pole minu maitse.

20. Sofia Rubina „Be Good“
Kui ei teaks, siis arvaks, et laulab Lizzo. Rubina loob opti-mistliku ja heatujulise energia. Ometigi ei kõda laul minu tähelepanu, vaid on väsitav kuulamine.

Muidugi on muusikaeel-tused erinevad, aga Eesti Lau-lul leidub midagi meelepärast igale kõrvale.

10 kingiideed valentinpäevaks

• Isikupärane ehe: Vali meelepärane käevõru, kaelakett või sõrmus, millele saad lisada teie suhet iseloomustava teksti või nimed. Olla.ee pakub erinevaid sõnumitega ehteid mõistliku hinnaga.

• Romantiline piknik: Korralda küünalvalguse ja maitsva toiduga piknik. Pikniku võid korraldada nii lumises metsas (nt mõnel RMK piknikualal või koduaias) või miiks mitte ka elutoa pörandal.

• Spaa päev: Planeeri lõõgastav spaa päev, kus saate nautida auru- ja soolasaunasid, mullivanni ja üksteise seltskonda. Kui spaa on rahakotile palju, korralda võimalusel kodus saunaõhtu või paku kaaslasele massaaži.

• Fotoraamat või album: Kogu teie ühistest hetkedest pilte ja koosta neist fotoraamat või album. See on suurepärase

võimalus meenutada tore-daid mälestusi.

• Ühine õhtusöök: Kui sinu kaaslane armastab head toitu, võiksid ta viia õhtusöögile mõnes kenas restoranis. Kui raha napib, siis planeeri koos kokkamine kodus ja katsetage mõnd uut põnevat retsepti.

• Meisterda midagi: Lase oma kunstimeel valla ja maali pilt, tee savist mõni ese, joonista pilt või kaart, meisterda ehted või küpseta midagi.

• Kinkekaart tema lemmik-kohta: Kui sa pole päris kindel, mida täpselt valida, siis võib kinkekaarta tema lemmikohvikusse, -spaasse või -poodi olla hea valik.

• Armastuskiri või kaart: Kirjuta käsitsi armastuskiri või valmista/osta kaart, kuhu kirjuta oma tunded või ilusad mõtted oma kaaslase kohta.

See on isiklik ja südant-soojendav kingitus.

• Mõnus filmiõhtu: Vii oma kaaslane kinno ja osta nt Apollo kino mugavad staari-toolid. Kui kino jääb kaugeks või eelarve ei luba, korralda kodus mõnus filmiõhtu meelepäraste näkside ja joo-

kidega.

• Muusika: Kui oled muusika-lembeline, kirjuta oma kaaslasele laul. Või õpi ära tema lemmiklugu ja kannata see talle ette... Kui tingimused lubavad, siis hommi-ku tema magamistoa akna all.

5Miinust ja Puuluup

Mida aga teha siis, kui valentinpäev üksildane tundub?

• Tee sõpradega filmiõhtu.
• Vaata romantilist draamafilmi ja ole õnnelik, et sa ei pea sellise draamaga tegelema.
• Valmista endale oma lemmiktoitu.
• Kuula Celine Dioni „My heart will go on“ 100 korda järjest.
• Kingi endale lilli.
• Flirdi AI-ga ja mängi, et ta on su uus boyfriend.
• Tee endale diskoõhtu.
• Vii end spaasse.
• Rendi endale kaaslane

valentinpäevaks.
• Mine mõnusale jalutuskäigule.
• Anna võõrale inimesele roos, ütle, et ta on su elurastus, ja jookse kohe minema.
• Mine varjupaika ja vii mõni koer või kass jalutama.
• Vii oma padi kohtingule, sa salaja armastad ju teda.
• Vii end söppama.
• Tehke tuttavatega vallalist pidu.
• Vaata oma lemmikfilmi.

Rokipidu „Route 67“

Kadri Käpa

19. jaanuaril toimus Keila Koolis traditsiooniline rokipidu, mida see aasta korraldas 67. lend. Enne show'd oli 12ndike graafik tihe: tuli tantsud välja mõelda, need selgeks õppida, lavadekoratsioonid valmis ehitada, kostüümid otsida ja kogu esinemine kokku panna. Vaatamata väheajale ja unele sai show püsti pandud ning kõik läks täitsa plaanipäraselt.

Rokipidu rääkis loo Richard Morgan Trumbergi ja Kristofer Kerno katsetest Hollywoodi näitlejateks saada ning nende teekonna rõõmudest ja raskustest. Vaatamata mit-

metele ebaõnnestumistele ei andnud poisid alla enne, kuni oma unistused ellu viisid... Või kas ikka viisid? 67. lend on tänulik kõigile, kes rokipidu „Route 67“ vaatama tulid, ning kõigile, kes show'd toetasid. Kes ei jõudnud aga etteastet vaatama, saab seda ka Youtube'ist järele vaadata.

Sel aastal on vastlapäev 13. veebruaril ning selle päeva juurde kuuluvad kelgutamise kõrval loomulikult ka vastlakuklid. Siin on meie poolt üks retsepti-soovitus. Miks mitte kuklid järgneva valentinipäeva puhul seekord veidi erilisemalt kaunistada?

Koostisosad:

Kuklid:
5 dl leiget piima
50 g pärm
1 tl soola
200 g sulatatud võid
2 muna
800 g nisujahu (umbes)
1 tl peenestatud kardemoni (MEIRA oma on parim)
3 sl suhkrut

Täidis:
vahustatud 35% röõska koort suhkrut
vanillisuhkrut või
pohlamoosi

Lisa leigele piimale suhkruga vedeldatud pärm ja kuni pool jahust (tainas peaks jääma umbes hapukoore paksune). Klopi segamini ja lase soojas kohas rätikuga kaetult kerkida, kuni taina pinnale tekivad väikesed mullikesed.

Sega kerkinud tainale juurde sool, kardemon, jahtunud sulavõi, lahtiklopitud munad ja ülejäänud jahu. Sõtku, kuni saad ühtlase läikiva taina, mis käte ja kausi küljest lahti lööb. Pane tainas uuesti sooja kohta kerkima. Kui tainas on kerkinud, siis vormi kuklid. Selleks mura tükkide tainast (nii umbes väikese muna suurune tükk), aseta hästi kergelt jahusele

töölauale, aseta peopesa kuplina peale (nagu hoiaksid arvuhiirt, aga tainatükk jääb peopesa alla). Nüüd tee peopesaga töölaual väikesed tugevaid ringe, kuklit kergelt surudes, kuni tainatükk on kenasti siledaks kuklikuks muutunud.

Aseta kuklid ahjuplaadile ja lase veel kerkida.

Määri need pealt piima või munaga ja küpseta 200-225kraadises ahjus 10-15 minutit, kuni kuklid on pealt kuldised.

Võta kuklid ahjust välja ja lase kõõgiritaku all jahtuda.

Lõika jahtunud kuklitelt tükk pealt ära, täida vahukoorega ja pane äralõigatud tükkide õrnalt peale. Vahelduseks proovi vahukoore hulka segada nt pohlamoosi.

Retsept: nami-nami.ee

Hei, 16-19-aastased tüdrukud!

Kursuste sarja alustab TASUTA huviring

UNICORN SQUAD PRO

Keila Koolis, reedeti 17:00-18:30

1.kursus: 8. märts-26. aprill
IT (E-POE LOOMINE)

2.kursus: sügis 2024
INSENERIA

3.kursus: kevad 2025
ROBOTOIKA

4.kursus: sügis 2025
loodetavasti **"DROONINDUS"**

Juhendajad:
Maarja Põllu (Keila Noortekeskus)
Taavi Saft

Registreeri, küsi lisa
maarja@keilanoortekeskus.ee
*kohtade arv on piiratud

Vt veel: <https://unicornsquad.ee/>
FB HK Unicorn Squad

HOROSKOOP

JÄÄR

Lükkad hektarite viisi lund, teed ärgates käteköverdusi ja võtad jääkülmi dušše. Tahet ja julgust jääb väheks vaid Kaalude väljakutsumiseks.

SÕNN

Loed suhteajakirjast, et vastandid tõmbuvad. Kuid millegipärast loodad siiski valentinipäeval sellelt ühelt Kaljukitselt kaardi saada...

KAKSIKUD

Oled sellel kuul eriti emotsionaalne; iga kassivideo ja armas beebi paneb sind vesistama. Kui veab, saab Vähi pakutud taskurätikust algus tõeline armastuslugu.

VÄHK

Sööd igaks toidukorraks vastlakukleid. Pese igaks juhuks enne kodust väljumist nagu puhtaks, et mitte Kaksikuid vahukoorese suuga eemale peletada.

LÕVI

Valentinipäevaks kohtingukaaslase leidmiseks teed tutvust taro kaartidega. Huvitaval kombel väidavad kaardid aga, et oled ise enda suurim *match*.

NEITSI

Tunned muret nii automaksu, õpetajate palga kui ka vastlakuklite hinnatõusu pärast. Su muremõteteid suudab vaigistada üks tuttav Skorpion.

KAALUD

„Armastab, ei armasta, armastab!“ Kuid lause lõpuks on sul ununenud, kas küsisid karikakralt Amburi, Jäära või Vähi kohta.

SKORPION

Tegeled aktiivselt enesearenguga ning huvitud naise- ja meesenergiatest. Standardid on tõusnud lakke, kuid ühelt Neitsilt ei suuda sa pilku pöörata.

AMBUR

Püüad välja mõelda, kuidas oma vastlaliu pikkust numerooloogiliselt tõlgendada. Jätad märkamata Kaalude ja Veevalaja katsed su tähelepanu võita.

KALJUKITS

Uude aastasse sisseelamine kulgeb endiselt käänuliselt. Puksled muutustele vastu. Vaid Sõnni sarm on uue aasta tulekuga samaks jäänud.

VEEVALAJA

Loodad Amburile Eesti sünnipäeval hünni lauldes oma lauluhäälega muljet avaldada. Tuleb aga välja, et armastus ei tee mitte ainult pimedaks, vaid ka tummaks.

KALAD

Avastad end mitmel korral tunnis vihiku servale südameid joonistamast. Võta siis nüüd kinni, kas oled vaimustunud 5miinuse ja Puuluupi uuest laulust või Lõvist.

PS! Ära lase ennustustel end tagasi hoida, Eliise vaatas tähti läbi roosade prillide!

NOORTELEHT
KEILA NOORTE AJALEHT

VÄLJAANDJA KEILA NOORTEKESKUS
MÄE 7, KEILA
KEILA.NOORTELEHT@GMAIL.COM
TRÜKK: PRINTALL

TOIMETUS:
GETER EHRENPREIS
LIISA-LOTTE HEIN
KADRI KÄPA

ELIISE LAUREN VALDNA
KAREEN KINK
MIRELL PAJUMETS
LISETE TALVAR

FACEBOOK
 INSTAGRAM